

prima instanță: M. Murguleț
(Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău)
instanța de apel: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-730/18

Î N C H E I E R E

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Oleg Sternioală
Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Cernega și avocatul Filipp Druța, în interesele Tatianei Cernega,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Cernega împotriva Instituției Publice Liceul Teoretic „Principesa Natalia Dadiani” cu privire la repunerea în termen a cererii de chemare în judecată și anularea ordinului de sancționare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Tatiana Cernega și a fost menținută hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016, prin care a fost respinsă cererea cu privire la repunerea acțiunii în termen și respinsă acțiunea Tatianei Cernega ca fiind depusă tardiv,

c o n s t a t ă :

La 21 august 2015, Tatiana Cernega a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liceului Teoretic „Principesa Natalia Dadiani” cu privire la repunerea în termen a cererii de chemare în judecată și anularea ordinului de sancționare.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 28 iulie 2015, a aflat de la terțe persoane, din exteriorul Instituției Publice Liceul Teoretic „Principesa Natalia Dadiani”, că există un anumit ordin de sancționare a reclamantei pentru fapte, care nu au fost constatate legal, emis de angajator, prin care ultimei i s-a aplicat o sancțiune disciplinară.

De asemenea, reclamanta a susținut că la 07 august 2015, angajatorul i-a adus la cunoștință sub semnătură ordinul nr. 60-P din 23 martie 2015, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară în formă de mustrare aspră.

A considerat reclamanta că, ordinul dat este ilegal, inechitabil și neîntemeiat pe motive de fapt, deoarece fapta incriminată în realitate nu a avut loc, iar angajatorul nu

a constatat comiterea abaterii disciplinare, întemeindu-și ordinul pe presupuneri, precum și a tăinuit faptul emiterii ordinului în cauză.

A afirmat Tatiana Cernega că, în cauză, de către angajator nu au fost elucidate circumstanțele obiective ale cazului, iar ordinul a fost emis fără anumite constatări legale ale existenței faptului, nefiindu-i oferit dreptul de a da explicații scrise și nici nu a fost înștiințată legal despre faptul că există plângeri în acest sens și că are dreptul să dea explicații.

A mai indicat reclamanta că, deoarece i s-a comunicat ordinul sub semnătură doar la 07 august 2015 și respectiv nu a cunoscut nici despre faptul emiterii ordinului și nici despre faptul aplicării sancțiunii disciplinare, a fost în imposibilitate să se adreseze în instanța de judecată în termen.

La 22 octombrie 2015, Tatiana Cernega a depus explicații privind chestiunea repunerii în termen a acțiunii, în conținutul cărora a menționat că la 24 martie 2015, nu exista niciun ordin de sancționare or, în actul de constatare este indicat că „la 24 martie 2015 a avut loc ședința extraordinară unde a fost pusă în discuție plângerea familiei Timus cu privire la comportamentul învățătoarei Cernega T. din clasa a III-a”. Adică, la 24 martie 2015, încă nu exista ordinul acesta fiind doar elaborat și discutat, însă nicidecum emis, „însă pe acest înscris fals ulterior apare numărul și data ordinului”.

A indicat reclamanta că, actul de constatare în cauză „este fals deoarece organului de urmărire penală i-a fost prezentată o copie xerox în care lipsește numărul și data ordinului, care sunt ulterior adăugate cu cerneală albastră, fiind corectată data din 24 martie 2015 în 23 martie 2015, adică, la momentul semnării actului de constatare, moment care este imposibil de stabilit, nu exista niciun ordin”.

A solicitat reclamanta Tatiana Cernega repunerea acțiunii în termen și anularea ordinului nr. 60-P din 23 martie 2015 emis de directorul interimar al Instituției Publice Liceul Teoretic „Principesa Natalia Dadiani”.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016 a fost respinsă cererea privind repunerea acțiunii în termen și a fost respinsă ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Cernega.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 10 octombrie 2016, avocatul Filipp Druța, în interesele Tatiane Cernega, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Tatiana Cernega și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 02 februarie 2018, Tatiana Cernega și avocatul Filipp Druța, în interesele Tatiane Cernega, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, s-a invocat că aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară și nu a aplicat corect normele de drept material.

Susține că ordinul de sancționare este fals, nu a cunoscut despre emiterea acestui ordin și nici nu i-a fost acordată posibilitatea de a da explicații angajatorului.

La 17 aprilie 2018, avocatul Cristina Sultan, în interesele Instituției Publice Liceul Teoretic „Principesa Natalia Dadiadi”, a depus referință la recursul declarat de Tatiana Cernega, prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 17 octombrie 2017 (f.d. 39-41, vol. II).

Curtea de Apel Chișinău la 23 noiembrie 2017 a expediat recurenteii copia deciziei motivate a instanței de apel (f.d.42, vol. II). Însă, la actele cauzei nu sunt probe, prin care să se confirme data recepționării de către recurentă a deciziei instanței de apel.

Astfel, instanța de recurs consideră că, recursul declarat de Tatiana Cernega și avocatul Filipp Druța, în interesele Tatianeii Cernega, la 02 februarie 2018, a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tatiana Cernega și avocatul Filipp Druța, în interesele Tatianeii Cernega, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tatiana Cernega și avocatul Filipp Druța, în interesele Tatianeii Cernega, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Tatiana Cernega și avocatul Filipp Druța, în interesele Tatianeii Cernega, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru